

[Arbejds- og socialministeren.]

gifter stiger, eller — helst — for at begrænse dem mest muligt. Jeg er meget vel klar over, at det sociale område er et meget ømtåligt område, hvilket også har vist sig de gange, jeg har haft lejlighed til at fremsætte forslag om ændringer af de bestående tilstande, og hvor der er fremkommet lidt hårde ord om de fremsatte lovforslag.

Som det fremgår af bilag A til lovforslaget, er der tale om 6 områder indenfor denne lovgivning. Der er de almindelige ungdomsarbejder. Her er der overhovedet ikke godkendt, i hvert fald ikke igangsat arbejder. Der er kursus på Teknologisk Institut, som ikke har været fortsat under den nuværende lov. Der er landbrugsforanstaltninger, hvori ingen har deltaget siden 1946. Der er husgerningskursus; ordningen udløber nu og vil antagelig ikke blive fortsat, idet der i året 1949—50 var 199 deltagere og udgifterne var 15 000 kr. Under denne lov hører også Koføeds skole, som jo går sin egen gang og i hvert fald ikke pålægger os større arbejde.

Tilbage har vi denne lov om de arbejds-tekniske ungdomsskoler, hvoraf der altså hidtil har været 8, og det var denne lov, som hele administrationen havde grupperet sig om, da jeg mødte denne sag. Den var forsåvidt sat på dagsordenen, idet spareudvalget havde rettet spørgsmål til ministeriet om dette arbejdsområde. Vi var i gang med at undersøge det. Allerede inden det tidspunkt var embedsmændene i ministeriet klar over, at her var et område, hvor man nu måtte søge at begrænse administrationsapparatet. Udfra de synspunkter, der fra så mange sider har været gjort gældende om forenkling, om at spare og om muligt løsgive arbejdskraft til produktive formål, måtte det blive en af de ting, som jeg straks tog op til overvejelse, og mine overvejelser er altså resulteret i det forslag, som jeg her stiller med overfor det høje ting.

Man har ikke fra alle sider villet følge forslaget. Jeg vil gerne sige til de ærede ordførere, som er gået imod forslaget, at jeg ikke her har ment at skulle fordybe mig i udregninger af den ene eller den anden karakter. Jeg har benyttet det talmateriale, som er stillet til min rådighed af mine embedsmænd; og jeg kan i hvert fald få det ud af det, som jeg synes giver i et glimt den situation, vi er i — og det har været fremhævet adskillige gange her i eftermiddag —, at vi i år har haft 279 elever i gennemsnit, og til at administrere dem har vi haft vel opimod 145 personer. Det er denne situation,

der har mødt mig. Det er det, jeg har bidd mærke i, og udfra min indstilling må jeg lige ud erkende, at jeg personlig ikke har ment, at det kunne fortsætte således.

Det ærede medlem hr. Holger Larsen var meget hård i sin dom over min stilling til dette arbejde. Jeg kan udmærket sætte mig ind i det ærede medlems tankegang. Han har jo på en dygtig måde i lang tid beskæftiget sig med disse problemer, og jeg forstår udmærket godt den overordentlig store interesse, det ærede medlem nærer for det arbejde; men jeg vil gerne tilbagevise påstanden om, at der fra min side skulle være mangel på interesse for de sociale områder, eller om, at jeg skulle være ude af stand til at sætte mig ind i den tankegang, som ligger bagved hele dette arbejde. Jeg har rejst problemet udfra de anførte praktiske grunde og har bedt det høje ting selv medvirke til, hvis man ønsker det, i et udvalg at overveje, om rigsdagen ønsker arbejdet fortsat på den måde, som det i dag er lagt tilrette.

Jeg skal erkende, at det ikke er et arbejde, der alene kan gøres op i penge, men den opgave, som jeg og mine kolleger har, er bl. a. — og det er et pålæg, vi har fået, og der er udtalt ønske derom fra mange sider —, at vi skal søge at begrænse udgifterne, hvor det er muligt. Som allerede nævnt er der her et område, hvor man efter min mening kan blive fritaget for visse byrder, samtidig med at et nyttigt arbejde fortsat kan udføres indenfor de rammer, som er rimelige i forhold til det behov, der viser sig.

Til det ærede medlem hr. Jørgen Gram vil jeg sige, at jeg med stor interesse tidligere har hørt og i dag fået gentaget betragtningerne om, at når arbejdet skal fortsættes — under hvilken form og i hvor stort omfang det nu bliver —, må der lægges vægt på det produktive arbejde. Jeg er ganske enig i den betragtning og vil gerne, om det falder i min lod at fortsætte arbejdet længere fremefter, på linie med disse udtalelser arbejde for, at det produktive arbejde får en stærkt fremtrædende plads, når vi nu skal til at se på problemerne.

Det ærede medlem spurgte mig, hvor ansvaret for administration lå. Ansvaret ligger hos ministeren, der kan ikke være tvivl om, hvor det skal placeres.

Jeg har allerede besvaret det spørgsmål, som det ærede medlem stillede mig, om man ikke fra spareudvalgets side var nået frem til dette lille område. Det var man. Man har rejst spørgsmålet overfor os, og vi har